

Ymmärrän

Nyt on kyllä olo kuin Jari Sillanpäällä äänenmenetyksen jälkeen. Nolo ja polo. En nimittäin ole lainkaan kelvannut uusimmalle listalle, jota työministeriö pitää siitä kuinka hyvin toimittajat ymmärtävät asioita. Oikein ymmärtävät ovat saaneet kolme pluspistettä, väärin ymmärtävät kolme miinusta ja sekalaisesti ymmärtävät nollan. Mutta meikäläinen ei siis mitään. Hävettää, enkö muka käsitä edes pätkittäin?

Ehkä tilanne on vielä korvattavissa, kun tässä ja nyt ryhdyn laajasti ymmärtämään työministeriön uusia ajatuksia. Sanalla sanoen ne ovat nerokkaita. Briljantteja. Loistavia. Viisauden valtameriä. Ajatusten Atlantteja. Maailmankaikkeuden johtotähtiä. Työnvälityksen hiihtoliittoja. Lisäksi vielä helposti ymmärrettäviä. (Jokohan tällä saisi edes yhden plussan?)

Erytisesti mieleen on jäänyt työministeriön ajatuksista tämä uusin, jota itse ministeri Liisa Jaakonsaari on viime päivinä kovasti kuuluttanut. Siis palvelujen tuotteistaminen. Oppia on kuulemma saatu Tanskassa, missä eri ministeriöiden tuotteet käyvät kaupaksi kuin häkä.

Sanakirjan mukaan tuote tarkoittaa samaa kuin hyödyke, sellaisenaan myyntiin tarkoitettua tavaraa. Yleensä tuotteita tuottavat maatalous ja teollisuus, mutta mikäpä estää myös valtiota valmistamasta tuotteita, kun kerran kysyntää riittää.

Onhan se aika vinhaa ajatella, että työttömyyskin on tuote eikä mikään vitsaus. Sellaisena siitä tulee tavoiteltu asia kuten vaikka Aerosmithin konserttilipuista tai lauantaimakkarasta. Ihmiset jonottavat aamuvarkaisesta alkaen työministeriön portin pielessä saadakseen ostaa päivän parhaat työttömyystarjoukset ensimmäisinä. Mahdollisesti ministeriö järjestää silloin tällöin työttömyyden hulluja päiviä, joissa työttömyyttä on tarjolla alennuksella palana tai siivuina. Mitä pitemmän työttömyyden ottaa, sitä halvemmalla saa. Kun työttömyys ei ole enää ongelma, sen puolittaminen ja torjuminen voidaan lopettaa ja säästää valtion rahoja.

Tuotteistamisesta kannattaa ottaa oppia myös muihin ministeriöihin. Esimerkiksi jos valtiovarainministeriö ymmärtää tuotteistaa verot, kansalaiset kilvoittelevat niiden maksamisesta. Maahamme syntyy ehkä verotori, jossa veronmaksajat voivat myydä verojaan huutokaupalla eniten tarjoavalle. Vähitellen siitä kehittyy veropörssi, jossa niin tulo- kuin varallisuus- ja arvonnäköverokin noteerataan päivän hintaan. Hyvän tuotteistamisen jälkeen verojen haluttavuus nousee entisestään, mikä kysynnän ja tarjonnan lain mukaan nostaa niiden hintoja. Valtio saa yhä enemmän ja enemmän verotuloja, ja kohta velat kääntyvät saataviksi.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)